

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 25/11
V Lucemburku dne 29. března 2011

Rozsudek ve věci C-96/09
Anheuser-Busch Inc. v. Budějovický Budvar

Soudní dvůr částečně zrušuje rozsudek Tribunálu týkající se zápisu označení „BUD“ jako ochranné známky Společenství a žádá jej o nové rozhodnutí

Zeměpisné označení chráněné v členském státě může být překážkou zápisu ochranné známky Společenství pouze tehdy, když je skutečně užíváno dostatečně významným způsobem v obchodním styku v podstatné části tohoto státu

Nařízení o ochranné známce Společenství¹ stanoví, že označení užívané v obchodním styku, jehož význam není pouze místní, může bránit zápisu ochranné známky Společenství.

V období od roku 1996 do roku 2000 požádal americký pivovar Anheuser-Busch Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) o zápis obrazového a slovního označení BUD jako ochranné známky Společenství pro určité druhy výrobků, mezi nimi pro piva.

Český pivovar Budějovický Budvar podal proti zápisu ochranné známky Společenství námitky, a to pro všechny požadované výrobky. Na podporu námitek český podnik uplatňoval existenci označení „bud“, jak je chráněno ve Francii, Itálii a Portugalsku na základě Lisabonské dohody² a v Rakousku na základě dvoustranných smluv uzavřených mezi Rakouskem a bývalou Československou socialistickou republikou³.

OHIM námitky společnosti Budějovický Budvar v plném rozsahu zamítl, a to zejména z důvodu, že důkazy, které poskytl český podnik o užívání označení původu „bud“ v Rakousku, ve Francii, v Itálii a v Portugalsku, nejsou dostatečné.

Společnost Budějovický Budvar se obrátila na Soud prvního stupně, který rozhodnutí OHIM zamítající námitky českého pivovaru zrušil⁴. Soud (nyní Tribunál) konstatoval, že OHIM se dopustil nesprávných právních posouzení v souvislosti s ochranou starších práv a užíváním dotčeného označení.

Společnost Anheuser-Busch podala proti rozhodnutí Soudu kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Soudní dvůr svým dnešním rozsudkem konstatuje, že **rozsudek Soudu je stížen trojí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.**

Soudní dvůr nejprve poukazuje na to, že Soud nesprávně konstatoval, že k prokázání toho, že význam označení „bud“ není pouze místní, stačí, aby bylo toto označení chráněno v několika státech. Soudní dvůr v tomto ohledu podotýká, že i když je zeměpisný rozsah ochrany dotčeného

¹ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

² Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. října 1958, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a pozměněná dne 28. září 1979 (*United Nations Treaty Series*, sv. 828, č. 13172, s. 205).

³ Smlouva o ochraně údajů o původu, označení původu a jiných označení zemědělských a průmyslových výrobků odkazujících na původ podepsaná dne 11. června 1976 mezi Rakouskem a Československou socialistickou republikou, jakož i dvoustranná dohoda o provádění této smlouvy.

⁴ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. prosince 2008, Budějovický Budvar v. OHIM (spojené věci [T-225/06](#), [T-255/06](#), [T-257/06](#) a [T-309/06](#)), viz rovněž TZ [95/08](#).

označení větší než místní, může tato ochrana bránit zápisu ochranné známky Společenství pouze tehdy, když je označení skutečně užíváno dostatečně významným způsobem v obchodním styku v podstatné části území, kde je chráněno. Soudní dvůr rovněž upřesňuje, že užívání v obchodním styku musí být posouzeno odděleně pro každé z území, kde je označení chráněno.

Soudní dvůr dále konstatuje, že Soud se dopustil nesprávného posouzení rovněž tím, že usoudil, že nařízení nevyžaduje, aby označení „bud“ bylo předmětem užívání na území jeho ochrany, a že k zabránění zápisu nové ochranné známky může stačit užívání na jiném území, než na kterém je označení chráněno, a to i při neexistenci jakéhokoliv užívání na území ochrany. V této souvislosti Soudní dvůr zdůrazňuje, že jen na území ochrany označení, ať už jde o celé toto území nebo pouze jeho část, mohou výlučná práva spojená s označením kolidovat s ochrannou známkou Společenství.

Konečně, Soudní dvůr uvádí, že Soud se dopustil nesprávného právního posouzení rovněž tím, že rozhodl, že stačí prokázat užívání dotčeného označení v obchodním styku před zveřejněním přihlášky ochranné známky, a nikoliv nejpozději ke dni podání této přihlášky. S ohledem zejména na značnou dobu, která může uplynout mezi podáním přihlášky a jejím zveřejněním, totiž může použití kritéria dne podání přihlášky lépe zaručit, že uváděné užívání dotčeného označení je skutečným užíváním, a nikoliv jednáním, jehož účelem je pouze zabránit zápisu nové ochranné známky. Kromě toho užívání dotčeného označení výlučně nebo převážně během doby mezi podáním přihlášky ochranné známky Společenství a zveřejněním této přihlášky není obecně dostatečné k prokázání, že toto označení je předmětem užívání v obchodním styku prokazujícího, že má dostatečný význam.

Soudní dvůr zamítá ostatní důvody uplatňované společností Anheuser-Busch v kasačním opravném prostředku a **zrušuje částečně rozsudek Soudu v rozsahu**, v němž je stížněn třemi takto konstatovanými vadami spočívajícími v nesprávném právním posouzení. Vzhledem k tomu, že stav sporu nedovoluje, aby Soudní dvůr vydal sám konečné rozhodnutí, **vrací věc zpět Tribunálu k novému rozhodnutí**.

UPOZORNĚNÍ: Ochranná známka Společenství je platná na celém území Evropské unie a koexistuje s národními ochrannými známkami. Přihlášky ochranné známky Společenství jsou adresovány OHIM. Proti jeho rozhodnutím lze podat žalobu k Tribunálu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499